

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

...رَبَّنَا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ.

MERHAMET EDEN MERHAMET BULUR

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) çocukları çok severdi. Bir defasında sahabeyle birlikte otururken yanlarına torunu Hz. Hasan geldi. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) hemen onu kucağına aldı, bağrına bastı ve öptü. Peygamberimizin bu halini gören bir kişi, “Benim on tane çocuğum var, ben onlardan hiç birini öpmedim.” dedi. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem (s.a.s) şöyle buyurdu: **مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ** “Merhamet etmeyen kimseye merhamet olunmaz.”¹

Aziz Müminler!

Yüce Allah’ın insanın fitratına yerleştirdiği müstesna duygulardan biri de merhamettir. Merhamet; Cenâb-ı Hakk’ın Rahmân ve Rahîm isimlerinin gönüllerdeki tecellisidir. Merhamet; sıradan bir acıma duygusu değil, merhem olmaktır yaralı gönüllere, dokunabilmektir mahzun yüreklere. Merhamet; “Bana ne!” duyarsızlığı değil, “Bana düşen ne?” hassasiyeti göstermektir her şeye ve herkese. Merhamet, sadece insanların maddi sıkıntılarını gidermek değil, ilim ve hikmetle buluşturmaktır zihinleri, şefkat ve muhabbetle doldurmaktır kalpleri. Merhamet; sadece kötülüğe karşı olmak değil, iyilikle buluşturmaktır bütün insanları, ilgi ve sevgiyle yeşertmektir bütün umutları.

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin, her şeyden önce kendisine, ailesine, çevresine ve tüm mahlûkata merhamet etmelidir. Allah Resûlü (s.a.s) bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: **ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ** “Siz yerdekilere merhamet edin ki, göktekiler de size merhamet etsin.”² Ancak, ne acıdır ki şiddet sarmalının her tarafı kapladığı, merhametsizliğin oldukça yaygınlaştığı günlerden geçiyoruz. Nice insan, kin, nefret ve öfkesinin esiri

olmuş, merhamet duygusunu kaybetmiş durumda. Bu sebeple de her geçen gün toplumumuzda, nice yuvalar dağılmakta, sudan bahanelerle nice canlar hayattan koparılmaktadır. Oysaki inananlar; sabrı ve takvayı kuşanırlar, iman ve güzel ahlakla bezenmiş bir ömür sürerlerse toplumda merhameti hâkim kılarlar. Rabbimizin, af ve mağfiretine sığınırırlar, günahlarına bir daha dönmek üzere tövbe ederlerse ilâhî rahmete ulaşırlar.

Değerli Müminler!

Bizler, rahmet elçisi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)’in ümmetiyiz. Merhameti kendisine rehber edinen bir medeniyetin temsilcileriyiz. Bize düşen; anne babamıza “Öf!” bile dememek, onların üzerine rahmet kanatlarımızı germektir. Eşimize sevgi ve muhabbetle, çocuklarımıza ilgi ve şefkatle muamele etmektir. Akraba ve komşularımızla iyi ilişkiler kurmak, güven ve huzurun teminatı olmaktır. Mesleğimiz ve işimiz gereği hizmet sunduğumuz veya hizmet aldığımız herkese karşı saygı ve nezaketle davranmak, birbirimize yardımcı olma noktasında gayret göstermektir. Kin ve nefreti kalbimizden söküp atmak, gönüllerimizi ilâhî rahmet ve nebevî merhametle donatmaktır. Kardeşliğimizi merhametle güçlendirmek, birlik ve beraberliğimizi daha da pekiştirmektir. Cenâb-ı Hakk’ın rahmetinin geniş olmasına umut bağlayarak haramlara yeltenmemek, kul ve kamu hakkını ihlal etmemektir. Yüce Rabbimizin şu ayetlerini asla unutmamaktır: **“Resûlüm! Kullarıma, benim, çok bağışlayan ve çok esirgeyen olduğumu haber ver.”**³ **“Azabımın da çok elem verici olduğunu bildir.”**⁴

Hutbemi Kur’an-ı Kerim’de yer alan şu dua ile bitiriyorum: **“...Rabbimiz! Biz iman ettik. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Merhamet edenlerin en hayırlısı Sensin.”**⁵

¹ Buhârî, Edeb, 18.

² Tirmizî, Birr, 16.

³ Hicr, 15/49.

⁴ Hicr, 15/50.

⁵ Mü’minûn, 23/109.